

LEBON BARIŞ FONU ÖNERİSİ

Lebon Barış Fonu ve kurucusu Derfla Lebon, savaşın hem madden hem de insan hayatı açısından korkunç derecede maliyetli olduğuna ve her şekilde savaştan kaçınılması gerektiğine inanmaktadır. Modern zamandaki savaşların sebeplerini değiştirmek ve bu sebepleri ortadan kaldırmak için olanaklar dahilindeki tüm fonların kullanılması gerekmektedir. Bu amaçla, öncelikle şu soruya cevap vermeliyiz: Çatışmanın olası nedenleri nelerdir ve bu nedenleri ortadan kaldırmanın en etkili yolları nelerdir? Uluslararası ilişkilerin günümüzdeki durumunda, iki devlet, Fransa ve İngiltere, askeri güç ve sömürgeleştirmede diğerlerinin çok üstünde durmaktadır. Eğer kontrol altında tutulmazsa, bu iki kutuplu güç paylaşımı ciddi bir çatışmaya yol açabilir. Bu çatışmanın nedenleri, kırılabilirlik ve fırsat pencereleri, yanlış iletişim ve küçük çatışmaların tırmanışı olabilir.

Bu çok yönlü sorun basit bir çözümü yoktur. Sorunu çözmek için doğrudan hareket ile politik ayarlamaların bir kombinasyonu gereklidir. Gelecekteki olası bir savaşı önlemenin en etkili yolları, Fransız ve İngiliz sömürgeleri arasındaki sınırların kesinleştirilmesi, İngiltere ve Fransa'nın ekonomik ve diplomatik olarak karşılıklı bağımlı hale gelmesi, İngiliz donanmasının Fransız silahlı kuvvetlerini yok etmesinin engellenmesi ve tüm diplomatik aktörlerin ticari ilişkilerinin bitirilmesidir.

Sınır Tanımı

Siyasi ortam, iki kutuplu bir güç düzenlemesi doğduğunda, bu uluslar kendilerini doğrudan bir yarışın içinde bulurlar. Bu yarış, basit bir anlaşmazlığın bir sarmal gibi kontrolden çıkmasıyla birlikte bir çatışmaya ve sonrasında da savaşa evrilir. Peloponneses Savaşları'ndaki Atina ve Sparta yarışı bu durumun iyi bir örneğidir. Helot ayaklanması sırasında, Sparta askeri yardım istemişti. Ancak Atinalı güçler yardıma geldiğinde onları geri çevirmişti. Bu da Atina'nın Sparta ile olan müttefikliğini lağvetmesine neden olmuştu. Bu noktadan sonra, diplomatik durum kötüleşti ve savaş patladı. Diplomatik ilişkilerin kötüleşmesinin belirli bir nedeni toprak anlaşmazlıklarıydı. Roma ve Kartaca arasındaki Punik Savaşları da Sicilya adası üzerindeki anlaşmazlık yüzünden başlamıştı. Özellikle yayılcı amaçlar güden uluslar için, toprak sorunu savaşın ana nedeni olabilir.

Günümüzü düşünürsek, Fransa ve İngiltere'nin Ohio Nehri Vadisi üzerindeki iddiaları bir çatışmaya yol açabilir. Bu olasılık ortadan kaldırılmalıdır. Fransız kaşif Robert de LaSalle Kuzey Amerika'daki keşifleri sırasında Ohio Nehri'ni buldu. Bu durum, Fransa'ya Ohio Nehri Vadisi'nin sahipliği hususunda meşru bir hak kazandırdı. Ohio bölgesinin, İngiltere'nin Kuzey Amerika'daki sömürgelerine olan yakınlığı yayılcılık bağlamında bir çatışmaya yol açabilir. Bugünkü durumda, İngiliz ve Fransız tacirler Ohio Nehri üzerinde hak iddiasında bulunarak çatışabilirler. Fransa ve İngiltere'nin kendi sömürgelerinin sınırlarının belirlenmesi konusunda bir anlaşmaya varması çok önemlidir. Bu amaçla, bölge ya paylaşılmalı veya tamamen bir imparatorluğa verilmelidir. Fransa'nın bölgedeki üstünlüğünü düşündüğümüzde, Ohio Nehri sınırlarının da Fransızlar'a verilmesi mantıklı olacaktır. Bu doğal bariyer, sınırı belirleyeceği gibi iyi tanımlanmamış sınırlardan kaynaklanabilecek yayılcı gerginliği de önleyecektir. Tarafsız bir kurum olarak, Lebon Barış Fonu, Ohio Nehri Vadisi'ndeki Fransız-İngiliz sömürgelerinin sınırlarının belirlenmesi hususunda bölgede barışı sağlamak için yoğun bir biçimde lobi faaliyeti yürütmelidir.

Karşılıklı Bağımlılık ve Barış

Karşılıklı diplomatik ve ekonomik bağımlılık ulusların savaşa gitmeye olan eğilimlerini azaltır. Eğer iki ulus hayati ticari mallarda birbirlerine bağımlı hale gelirlerse, ticari ortak ile olan savaş bu ticaretin tamamen kesilmesine ve ekonominin zarar görmesine neden olur. Ancak şöyle bir olasılık da vardır: bu ticari ilişki bir ulusu, askeri yollara başvurarak satın aldığı kaynağa ulaşım yollarını güvence altına alması için de kışkırtabilir. Bu durum, bağımlılık alenen karşılıklı ve iki devletin de askeri güçleri dengeliyse değiştirilebilir. Eğer ticaret karşılıklıysa, hiçbir güç savaş yoluyla ticaretin kesilmesini göze almaz. Her iki güç de askeri açıdan güçlüyse, kaynaklara sahip olmak için işgale girişmek de sonuçsuz kalacaktır. Bunların yanında, üçüncü bir ülkeyle savunmaya yönelik diplomatik ilişkilerin geliştirilmesi de saldırgan tarafın aleyhine olan bir denge yaratabilir. Bu iddiayı kanıtlamak için müttefiği olan ulusların arasındaki savaşların azlığı kullanılabilir.

İngiltere İspanya ile, Fransa da Prusya ile bir ittifak ilişkisi kurmayı düşünebilir. İngiltere ve Fransa şu anda birbirinden farklı bir ittifak ağına sahiptir. Eğer iki devlet arasında bir çatışma başlarsa daha önce eşi görülmemiş bir seviyeye ulaşabilir. Bu nedenle, Fransa ve İngiltere'nin ittifaklarını savunmaya yönelik olacak biçimde düzenlenmesi yıkıcı bir savaşı engelleyebilir. Fransa, şu an Amerika'da sömürgeleri bulunan İspanya İmparatorluğu ile müttefiktir. Eğer İngiltere İspanya ile savunma ittifakı oluşturursa, İspanya dengeleyici güç olabilir ve hem Amerika'daki hem de Avrupa'daki olası bir İngiliz-Fransız çatışmasını engelleyebilir. İspanya'nın askeri gücü ne İngiltere'nin ne de Fransa'ninkiyile karşılaştırılmayacak derecede zayıf olsa da, büyük güçlerden birine katılması diğeri için caydırıcı olacaktır. Benzer bir yaklaşım Fransa ve Prusya için de benimsenebilir. Hem Fransa hem de Prusya'nın güçlü orduları, İngiltere'nin kara işgalini göze almasını engelleyerek Avrupa'da bir savaşı önleyebilir. Ancak Prusya'nın Fransa'ya coğrafi yakınlığından veya başka nedenlerden, Prusya böyle bir ittifaka girmek istemezse, İngiltere de Prusya ile bir diplomatik koalisyondan kaçınması gerekir çünkü bu yakınlaşma Fransa tarafından saldırgan bir davranış olarak algılanabilir. Askeri statükonun dengeli algılanışını sürdürmek için İngiltere-İspanya ve Fransa-Prusya ittifaklarının oluşturulması, Lebon Barış Fonu'nun ana amaçları arasındadır.

Fırsat ve Kırılganlık Pencerelerinin Açılmasının Engellenmesi

Kırılganlık pencereleri, bir ulus geçici bir süre diğeri bir ulusa karşı zayıf duruma düştüğünde bu ulusun diğeri saldırgan hale gelmesiyle açılır. Bu pencere ile, olası saldırgan devlet, zamanında davranması halinde diğeri karşı uzun sürecek bir avantaj sağlayacağı yönünde bir düşünce geliştirir. Ancak bu fırsat pencereleri görüldüğünden ya daha az önemlidir ya da saldırgan ulus bunları etkin kullanmakta başarısız olur. Bu başarısızlık, saldırgan devletin kurban olan devletle düşündüğünden daha büyük bir çatışmaya sürüklenmesine yol açar.

Günümüzde büyük güçlerin ordularının belirli alanlarda özelleşmesi bu tür pencerelerin açılmasını kolaylaştırmaktadır. Günümüzün büyük güçleri ya donanmayı güçlendirip zayıf bir kara ordusu oluşturuyorlar, ya da bunun tam tersini yapıyorlar. Silahlı güçlerin bu şekilde kutuplaşması, onları kazanabilecekleri savaşları başlatmalarını sağlayacak askeri gücü edinmeye zorluyor. Ayrıca yarış halindeki emperyal güçlerden biri bu askeri yapılanmadan kaynaklanan bir zayıflık sezdiğinde, harekete geçme zorunluluğunda kalabilir. Farazi bir örnek: Fransa'nın güçlü bir kara ordusu ama İngiltere'ninki ile kıyaslandığında zayıf bir donanması var. Eğer Fransızlar güçlü ordularının bir kısmını donanmasını kullanarak Amerika'daki sömürgelerine göndermek için harekete geçerse, bu durum İngiltere'yi donanma Amerika'ya ulaşmadan yok etmeye itebilir. Böylece İngiltere gelecekteki kara ve deniz çatışmalarında Fransa'ya karşı avantajlı bir pozisyona geçecektir. Ancak gerçekte bu saldırı

başarısızlıkla sonuçlanabilecek ve İngiliz saldırısı, Fransa'yı İngiltere ile tüm gücüyle savaşması yönünde etkileyecektir.

Savaşın bu nedenini ortadan kaldırmak için İngiliz ordusunun ve Fransız donanmasının güçlenmesi zaman alacağından, Lebon Barış Fonu, barış zamanında büyük ölçekte bir askeri seferberliği öngörmeyen bir askeri politikanın oluşturulmasının savunuculuğunu yapmalıdır. Bu politika, uygulayan devletin çıkarlarına uygun olacaktır çünkü karşı tarafta büyük askeri hareketlerden kaynaklanacak bir kırılma penceresi açmamış olacaktır.

İletişim ve Ticari İlişkilerin Safdışı Birakılması

İletişim, kasıtsız savaşların engellenmesi için hayati önem taşımaktadır. Diplomatik ilişkilerde iletişimin olabildiğince şeffaf ve doğru yapılması şarttır. Yanlış algılama, uluslararası söylemde yaygındır ve birçok şekilde kendini gösterir. Devletler sıklıkla atfetme hataları, varsayımlar ve abartmalar yaparlar. Her zaman bir miktar yanlış algılama mevcut olacaksa da, bunun derecesi daha fazla veri edinmekle ve bu verileri ortak onaya açmak ile azaltılabilir.

Birçok yerde olduğu gibi, günümüzde de Fransa ve İngiltere arasında yanlış algılamalar mevcuttur ve bunların güvenli bir istihbarat toplamasıyla azaltılması gerekmektedir. Hem Fransa hem de İngiltere'nin gittikçe genişleyen sömürge toprakları vardır ve bu yarışı tehditkar olarak görmek mümkündür. Bu tehdit her zaman bir savaş nedeni olarak sunulabilir. Bu nedenle, bu tehdidin derecesini azaltmak önemlidir. Sömürgelere olan ulaşımın zorluğu, buralardan sınırlı bilginin gelmesine yol açmaktadır. Bu iletişimin bazı yönleri değiştirilemeyecek bile olsa (örneğin mesajlara cevap verme süresi), edinilen bilginin miktarı sadece kendi devletleri için çalışan bilgi toplama gruplarının oluşturulmasıyla arttırılabilir. Diğer devletlerin algılaması açısından, barış zamanında yapılan istihbarat toplama yararlı olacaktır çünkü sömürgeci güçler birbirlerinin savaşma niyetleri hakkında daha fazla bilgiye sahip olurlar. Bilgi toplamak için bir konsensusun yaratılmasıyla bir devletin algılarının geçerliliği artar ve savaş önlemek için daha iyi kararlar alır.

Yanlış algılamadan kaynaklanan savaşlar, bir ulusun askeri gücünü kişisel amaçları için kullananlar yüzünden de çıkabilir. Bazı aktörler, askeri politika üzerinde etkili olduğu zaman, kendi kişisel çıkarlarını tehdit eden devlete karşı orduyu kullanarak kazara veya bilinçli olarak savaşa neden olabilir. Bu kavram son derece kısıtlı ve yavaş bilginin aktığı Fransız ve İngiliz kolonileri için geçerlidir. Emperyal devletlerin sömürgelerdeki temsilcileri bu devletlerin en büyük bilgi kaynağıdır. Bu bilgiler, kaynağın yorumuna bağlıdır. Eğer bu aktör kendi devletininkinden farklı çıkarlara sahipse, devletini asker göndermesi konusunda kışkırtabilir. Dolayısıyla sadece kendi devletlerine bağlı istihbarat toplayıcılarının oluşturulması önemlidir. Böylece çıkar çatışmaları yüzünden oluşacak abartma ve manipülasyonun önüne geçilerek, yanlış algılamalardan kaynaklanacak bir savaş engellenebilecektir.

Sonuç

Dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeyi amaçlayan Leban Barış Fonu, kendisini savaşın önlenmesine adanmıştır. Savaş korkunç bir durumdur ve bunu engellemek sayısız hayatı kurtaracak ve önemli derecede kaynak harcanmasını engelleyecektir. Bu bildiri yakın gelecekteki bir savaş önlemek için bir yol sunmaktadır. Savaşı engellemek için savaşın nedenleri değiştirilmeli ve engellenmeli. Bu bildiri büyük güçler arasındaki olası bir savaşın dört nedenini belirlemiştir. Bunlar, iyi tanınlanmamış

sınırlardan kaynaklanan gerginlik, büyük karşıt müttefiklikler, askeri birliklerin hızlı hareketinden kaynaklanan kırılmalık pencereleri, farklı çıkarları olan devlet görevlilerinin çıkar çatışmaları.

Savaş bu şartlar altında birçok nedenden ötürü ortaya çıkabileceği için, gelecekteki bütün savaşları ortadan kaldıracabilecek tek bir çözüml mümkün değildir. Leban Barış Fonu yukarıda belirtilen nedenleri ortadan kaldırmak için kapsamlı bir reform için çalışmalıdır. Fon, Ohio Nehri Vadisi'nin sınırlarının tanımlanması, Fransa ve İngiltere arasındaki diplomatik ilişkilerin oluşturulması, devletin ve bireylerini çıkarlarının ayrıştırılması için lobi yapması, Fransız ve İngiliz istihbarat servislerinin kurulması için çalışmalıdır. Bu politikaları birlikte uygulamak 18. yüzyılda barışı korumak için gereklidir.